

Sygn. akt VI Gz 285/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Barbara Frankowska

SO Beata Hass-Kloc (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2014r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) S.A. w K.

przeciwko: (...) Sp. z o.o. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego co do pkt II na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 02 lipca 2014 r., sygn. akt V GC 274/14

postanawia:

I. oddalić zażalenie,

II. zasądzić od pozwanego (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz powoda (...) S.A. w K. kwotę 600,00 zł (słownie: sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 02 lipca 2014 r., sygn. akt V GC 274/14 Sąd Rejonowy w Krośnie V Wydział Gospodarczy umorzył postępowanie (pkt I), zaś w pkt II zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.155,00 zł tytułem kosztów procesu.

W uzasadnieniu powyższego Sąd Rejonowy podał, iż pozwem z dnia 3 grudnia 2013 r. powód (...) S.A. w K. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w stosunku do pozwanej (...) Spółka z o.o. w W., uwzględniającego żądanie zapłaty kwoty łącznej 14.755,01 zł. z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot w sposób szczegółowo w pozwie opisany oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Roszczenie swe powodowa spółka wywodziła z nie uiszczonych przez pozwaną należności z tytułu sprzedaży towarów.

Na podstawie przedłożonych dokumentów, Sąd Rejonowy w Krośnie wydał w dniu 27 grudnia 2014 r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniający w całości zgłoszone roszczenie oraz zasądający kwotę 2.602,00 zł. tytułem kosztów procesu. Na skutek omyłki powoda, odpis nakazu zapłaty został przesłany na niewłaściwy adres, odmienny od uwidocznionego w odpisie z KRS. Powyższe spowodowało przywróceniem terminu do złożenia

sprzeciwu, w którym to ostatecznie pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Podała, że kwotę główną dochodzonej pozewm należności uiszczyła w dniu 21 grudnia 2013 r., a zatem przed wydaniem nakazu zapłaty, zaś uiszczenia odsetek ustawowych dokonała w dniu 10 stycznia 2014 r.

Powód stopniowo ograniczał powództwo i tak:

1/ pismem z dnia 5 lutego 2014 r. cofnął je w zakresie należności głównej (k. 29),

2/ pismem z dnia 16 czerwca 2014 r. cofnął powództwo także w odniesieniu do kwoty 657,57 zł. należności odsetkowych (k. 77),

3/ na rozprawie w dniu 2 lipca 2014 r. pełnomocnik powoda cofnął powództwo w całości w związku z zapłatą pełnej należności, podtrzymując żądanie zasądzenia kosztów procesu (k. 85).

W dalszej kolejności Sąd Rejonowy odwołał się do treści art. 355 § 1 kpc i art. 203 § 4 kpc; następnie podał, że odnośnie kosztów postępowania miał na uwadze, że przedstawiany przez powoda w pismach procesowych stan faktyczny (przyznawany zresztą także przez pozwaną), który jest w ocenie tego Sądu oczywisty, a co za tym idzie na dzień wywodzenia powództwa (10 grudnia 2013 r.) roszczenie było w pełni zasadne, a jego zaspokojenie nastąpiło po wniesieniu pozwu. I tak analiza wskazanych jako podstawa powództwa faktur wskazywała, iż należność z faktury VAT nr (S)FS- (...)

z terminem płatności do 3.08.2013 r. i nr (S)FS- (...) z terminem płatności do 29.08.2013 r., do których uiszczenia wzywał powód ostatecznym przesądowym wezwaniem do zapłaty nr 13/82 z dnia 19.09.2013r., została uiszczona w dniu 21.12.2013 r. w odniesieniu do kwoty głównej, zaś w dniu 13.01.2014 r. w odniesieniu do kwoty odsetek.

Stwierdził także, iż wbrew twierdzeniom pozwanej zapis korespondencji mailowej z dnia 16.12.2013 r. nie daje podstaw do przyjęcia, że strony ustaliły pozasądowe uiszczenie należności, nota bene w ocenie Sądu Rejonowego, owa wymiana korespondencji toczyła się już po wniesieniu pozwu.

Konkludując Sąd Rejonowy podniósł, iż powyższe skutkować musi zasądzeniem, w oparciu o art. 98 § 1 w zw. z art. 99 k.p.c., od pozwanej na rzecz powoda w całości kosztów procesu. Wskazał, że zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą, za stronę przegrywającą sprawę w rozumieniu przepisów

o kosztach procesu należy także uważać pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie, czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 1984 r., sygn. akt IV CZ 196/84, LEX

nr (...)); i uznał, że na zasądzoną kwotę składają się: opłata od pozwu w kwocie 738,00 zł., koszty zastępstwa procesowego przez pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 2.400,00 zł. i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17,00 zł.

Powyższe orzeczenie zaskarżył co do pkt II pozwany wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, ewentualnie poprzez jego uchylenie. Wniósł o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. Zarzucił powyższemu orzeczeniu naruszenie art. 98 § 1 kpc w związku z art. 99 kpc i art. 102 kpc.

W pisemnych motywach niniejszego na początku wskazał, iż całe postępowanie opiera się na celowej taktyce procesowej powoda, który w pozwie podał błędny adres pozwanego pod którym nigdy poznana spółka nie prowadziła działalności gospodarczej, a ponadto mimo wniesienia pozwu powód nie poinformował o tym pozwanego w korespondencji e-mailowej z dnia 16.12.2013r.

Zarzucił, że gdyby pozwany miał wiedzę o toczącym się postępowaniu sądowym mógłby skorzystać z możliwości zawarcia ugody co doprowadziłoby do wzajemnego zniesienia kosztów procesu.

Na koniec skarżący podniósł, iż w niniejszej sprawie z uwagi na dobrej brak woli powoda i przypuszczaną podstępność po jego stronie zasadnym byłoby zastosowanie art. 102 kpc.

Odpowiedź na powyższe zażalenie złożył powód wnosząc o jego oddalenie i zasądzenie kosztów niniejszego postępowania.

W uzasadnieniu powyższego odniósł się konkretnie do zarzutów podniesionych w zażaleniu.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na początku należy podnieść, iż strona powodowa skierowała do pozwanego ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty już w dniu 19.09.2013r. (k. 24 wraz z dowodem jego doręczenia k. 25) – czego pozwany nie kwestionował.

Ponadto powód choć w pozwie wskazał błędny adres pozwanego to jednak dołączył aktualny odpis z KRS strony pozwanej z którego wynikał prawidłowy adres siedziby pozwanej spółki. Powyższe implikuje uznanie brak podstępności w działaniu powoda.

W zakresie możliwości zawarcia ewentualnej ugody wskazywanej przez skarżącego nie może umknąć uwadze fakt, iż strona pozwana miała sposobność jej zawarcia na rozprawie w dniu 02.07.2014r. jednak, ani do tego czasu nie wyartykułowała woli powyższego poprzez stosowne oświadczenie pisemne, ani nie przejawiała osobistej chęci w załatwieniu tego sporu polubownie na przedmiotowej rozprawie.

W związku z powyższym, w sytuacji gdy strona pozwana nie reguluje na rzecz powoda – nie kwestionowanych przez niego należności od dnia ich wymagalności tj. 05.08.2013r. i 30.08.2013r. nawet po sądowym wezwaniu do jej zapłaty - to brak jest podstaw do stwierdzenia, że powód pozbawił pozwanego możliwości zawarcia ugody lub też nie wykazał się przejawem dobrej woli wobec pozwanego.

Brak zapłaty ze strony pozwanego przez taki okres czasu uprawniał powoda do wystąpienia z pozwem na drogę postępowania sądowego, zaś uregulowanie przedmiotowej należności przez pozwanego w toku trwającego postępowania sądowego powodowało, iż pozwanego należało uznać za stronę przegrywającą proces i zasądzić od niego na rzecz powoda koszty procesu po myśli art. 98 § 1 kpc.

Z tych też względów brak było jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, iż w niniejszej sprawie będzie miał zastosowanie przepis art. 102 kpc, zaś przedstawiona powyżej argumentacja uzasadniała oddalenie zażalenia po myśli art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)